

59
GENETHLIACON

ILL. VIRO DOM.

D. JO. CHRISTOPHORO,

SAC. R. IMP. L. BAR.

A

BARTENSTEIN,

CAROLO,

IMP. CAES. AUG.

SUMMA CUM FIDUCIA

Ab

ARCANIS DOMUS AUGUSTAE, ETC.

A NATALI DOMINICO

MDCCXXXVII. X. Kal. IXB.

L. M. Q.

MUSINABATUR

JO. CAR. NOB. A NEUVENSTEIN,

S. R. I. EQ.

Caes. Aul. Poet. Laur.

C. PLINIUS CAECILIUS SECUNDUS

L. VI. EP. XXIII.

Quod si cui, praestare Rufoni (CHRISTOPHORO) meo debeo, vel propter NATALES ipsius, vel propter eximiam mei CHARITATEM; Quem magni aestimo, in iisdem Judiciis, ex iisdem etiam partibus conspici, audiri. --- Neque enim cuiquam tam clarum statim ingenium est, ut possit emergere, nisi illi materia, occasio, fautor etiam commendatorque contingat.

~~~~~

VINDOBONAE

Ex

Augusta Calcographia Palatina.





Alve, festa dies, Natalis candide, salve,  
Lux mihi Natali sanctior usque meo.  
Fortunata dies, Musarum digna quot annis  
Plausibus, & Vatum carmine digna cani.  
Qualia fortunae communi, qualia nobis  
Natali unius sunt bona nata die!  
Argentina parens hoc uno dives alumno,  
Cetera si defint, ire superba potest.  
Clara Maroneis evasit Mantua cunis;  
Hunc sua Natalis nobilitavit humus.  
Se major natura fuit, dum gigneret illum,  
Et statuit posthac gignere nolle parem.  
Alitis augusti proles generosa putatur,  
Si qua potest Phoebi nobile ferre jubar;  
Haec aquilae soboles animum Natalibus aequat,  
Et sequitur fati candida signa sui.  
Est Pietas, est prisca fides, est pectus apertum,  
Quale Numae pectus, quale Catonis erat.  
Talis & ipsius memoratur gratia linguae  
Esse, fuit Pylii qualis in ore senis.  
Scilicet adseruit nobis haec copia laudem,  
Roma prius vivo quam Cicerone tulit.  
Inclyte Scriba Jovis, quo non praestantior alter,  
Quo melior, quo non alter amabilior;  
Quem penes arcanos animi deponere sensus  
Asolet, & ceras Caesariana domus,  
Dum tibi sacrarum creduntur Scrinia rerum,  
Et data stat fulcris Diphtera tuta suis,  
Dumque vacas Statui, dum sufficis omnibus unus,  
Mille fatigantur mensque manusque modis.



Mens caret alterna requie, manus aemula menti est,  
Hora ministerio nec vacat ulla tuo.  
Saepe tuos poscit nox intempesta labores,  
Et dare te somno publica sparta vetat.  
Hae tibi sunt artes. Urget nova cura priorem  
Semper, & antiquam sollicitudo recens.  
Non ita luctatur, fauces qui tentat Abydi,  
Vis fera ventorum quum sine lege furit;  
Non ita torquetur, qui volvit in ardua saxum,  
Nec qui continua volvitur ipse rota.  
Difficile est, fateor, causas evolvere Regum,  
Nam raucae excutiunt verba diserta tubae.  
Si clarum nulli contingant aethera nimbi,  
Et facit innubes aura serena polos,  
Nec validis concussa notis maris unde tumescat,  
Nec faciat dubios saeva procella metus,  
Tunc laudis nihil est, cursum tenuisse beatum,  
Et posuisse suo carbasia tuta loco;  
Sed quum tempestas furibundis horrida ventis  
Incubat, horrifonum sollicitatq; fretum,  
Cujus in arte ratis portum secura tenebit,  
Hic vir permulta laude vehendus erit.  
Ast nunc tantus amor, reverentia mutua tanta est,  
Quanta prius nullo tempore visa fuit.  
Hoc mores potuere tui, facundia, candor,  
Hoc potuit virtus, & sine labe fides.  
Quamvis multa tuas illustrat adorea laudes,  
Plurimus & circum tempora fulget honor;  
Illa tamen reliquis praecellit gloria factis,  
Et merito palmam vindicat una sibi:  
Quod tua discordes populos sapientia jungit,  
Atque individuo foedere sceptrum ligat.  
Muneris est pars magna tui, quod Marte fugato  
Musae sub ramo Palladis ora levant.  
Quum tot sustineas, & tanta negotia solus,  
Et domini partes conciliator agas,  
Nil ego formido, quicquid fortuna minetur,  
Nostra patrocinio Musula salva tuo est.  
Ocia Phoebus amat. Victurum scribere carmen,  
Digna nisi fuerint ocia, nemo potest.



Sis meus Alcides, &, quam geris, utere clava,  
Eripe me furiis, & nova monstra doma.  
Augustus gemini stridentia limina Jani  
Clauserat, imperii censor amorque fui,  
Ipse fruebatur donis laetoque suorum  
Carminibus, pax illi sola triumphus erat.  
Sic tibi, quas tractas, lenibunt carmina curas,  
Et levius fiet, quod grave credis, onus.  
Novit & hoc, Thuscis, Mecaenas, Regibus ortus,  
Quem non tam clarum fecit Equestre decus,  
Quam, quod tam doctus, quod doctorumque virorum  
Tam vehementer amans, atque Patronus erat,  
Quodque suos magno dignatus honore Poëtas  
Munifica semper fovit, & auxit ope.  
Tu Cereris Vati, tu Bacchi dona tulisti;  
Nil ego Pierias adfero praeter aquas.  
Grandia largiri, virtus est regia, sed nec  
Laus minor est, hilari sumere parva manu.  
Vile quidem munus nostrum, si cetera spectes,  
Sin animum, majus nil do, nec ipse petis.  
Plura tibi plures, & dicere plurima vidi,  
Nemo tamen nostris dicere plura potest.  
Interea longam feliciter exige vitam,  
Et vatem solito dilige more tuum.  
Vivat & illa tuae, Conjux, pars altera vitae,  
Et tua felici taedia prole levet.  
Deliciae vivantque tuae, lususque leporque,  
Et spes & senii remus & aura tui.  
Annue tam justis, Rex aetheris, annue votis,  
Ut vivant seclis innumerabilibus.

